

Kielce, 7 stycznia 2025 r.

Prof. UJK dr hab. Marek Leszczyński
Wydział Prawa i Nauk Społecznych
Instytut Nauk o Bezpieczeństwie
Uniwersytet Jana Kochanowskiego w Kielcach

**Recenzja dorobku naukowego, w tym osiągnięcia naukowego w postępowaniu
habilitacyjnym Pani dr Katarzyny Świerszcz – adiunkta WAT**

1. Sylwetka naukowo-zawodowa Habilitantki

Pani dr Katarzyna Świerszcz, posiada stopień doktora nauk teologicznych w zakresie teologii duchowości nadany w Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, 24.06.2002 r. na podstawie rozprawy „*Świętość chrześcijanina w ujęciu bł. M. Marceliny Darowskiej (1827-1911)*”. Tym samym Pani Katarzyna Świerszcz spełnia jedno z kryteriów formalnych w zakresie ubiegania się o stopień doktora habilitowanego. Pani Katarzyna Świerszcz ukończyła studia z zakresu teologii w roku 1998. Ponadto posiada inne dyplomy: dyplom licencjata z teologii dziennikarstwa i komunikacji społecznej - Akademia Teologii Katolickiej, Warszawa, 2.06.1999 r., dyplom magistra z zakresu zarządzania - Szkoła Wyższa im. Bogdana Jańskiego w Warszawie, 15.06.2007 r. Obecnie Habilitantka zatrudniona jest jako pracownik badawczo-dydaktyczny w Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie (Wydział Bezpieczeństwa, Logistyki i Zarządzania; Instytut Bezpieczeństwa i Obronności). Pani dr Katarzyna Świerszcz jest zatrudniona od 2003 w instytucjach szkolnictwa wyższego. W latach 2003 – 2013 pracownik naukowo-dydaktyczny (stanowisko adiunkt) w Szkole Wyższej im. Bogdana Jańskiego w Warszawie (na Wydziale Zarządzania i Wydziale Nauk Społecznych). W latach 2006 – 2010 pracownik naukowo-dydaktyczny (stanowisko adiunkt) w Collegium Varsoviense oraz Warszawskiej Wyższej Szkole Ekonomicznej. Od 2010 r. do .2023 r. pracownik naukowo-dydaktyczny (stanowisko adiunkt) w Społecznej Akademii Nauk (wcześniejsza nazwa do 2011 r. Społeczna Wyższa Szkoła Przedsiębiorczości i Zarządzania) w Warszawie. Od 2013 pracownik WAT (początkowo w Wydziale Mechanicznym).

2. Ocena osiągnięcia naukowego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, zwłaszcza art. 219 ust. 1 pkt. 2 (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.).

Habilitantka wskazała jako osiągnięcie naukowe, stanowiące podstawę do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie monografię p.t. „*Bezpieczeństwo ekologiczne i jakość powietrza w aspekcie ubóstwa energii cieplnej w Polsce*”, WAT, Warszawa 2024, ss. 643, ISBN 978-83-7938-420-4. Zadaniem recenzenta jest określenie istotnego wkładu w rozwój dyscypliny, zarówno w wymiarze merytorycznym jak też metodologicznym. W przypadku Pani dr Katarzyny Świerszcz należy uwypuklić kwestię ubiegania się o stopień w innej dziedzinie nauki niż tej, w której nastąpiło uzyskanie stopnia doktora i w której Habilitantka ukończyła studia. Nauki o bezpieczeństwie dość swobodnie korzystają z metodologii innych nauk społecznych (zwłaszcza nauk o polityce i administracji, socjologii, nauk prawnych), jednocześnie dorobek innych nauk spoza dziedziny może być wykorzystany do badania bezpieczeństwa, ale należy zachować stosowny rygor, aby nie dochodziło do bezkrytycznego przenoszenia metodologii stosowanej w naukach humanistycznych czy technicznych (bądź redukowanie badań do opisu stanu, bądź tworzenie deterministycznych modeli). Z tym wyzwaniem musiała zmierzyć się Pani dr Świerszcz. Odniosła tu umiarkowany sukces, chcąc wykazać słuszność i zasadność przyjętego przez siebie postępowania naukowego. Lektura monografii Habilitantki (bardziej szczegółowo odniosę się poniżej), prowadzi do wniosku, że niewątpliwie problem badawczy podjęty w pracy jest wysoce aktualny, ma istotne znaczenie praktyczne. Trudniej w monografii znaleźć wysokie walory naukowe, mam zastrzeżenia już do samego tytułu. Może lepiej ze strony Habilitantki było, gdyby skupiła się na samym ubóstwie energetycznym w kontekście bezpieczeństwa ekologicznego. W obecnym brzmieniu tytuł jest nazbyt rozbudowany. Podobne wrażenie odnoszę w kontekście objętości rozprawy – praca jest zdecydowanie zbyt obszerna, co niestety świadczy o brakach warsztatowych – umiejętności syntetyzowania zebranego materiału. Założeniem badawczym było stworzenie dzieła podsumowującego 10 letnie badania Autorki nad bezpieczeństwem ekologicznym (zawężonym do kwestii czystości powietrza w odniesieniu do wybranych gmin i miast w Polsce). W dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie podejmowano już badania nad wymiarem ekologicznym (w ramach poszerzenia domeny bezpieczeństwa narodowego), jednak trudno spotkać pracę, gdzie zaprezentowano by wyniki badań zebranych w ujęciu lokalnym. W tym kontekście monografia Pani dr Świerszcz jest dziełem autorskim, oryginalnym i zawierającym nowe komponenty poznawcze dla dyscypliny. Materiał badawczy

zebrany został przez Habilitantkę wśród mieszkańców (1222 respondentów) i Jednostek Samorządu Terytorialnego (50 respondentów), a także dodatkowo wśród dyrektorów i pracowników Przedsiębiorstw Energetyki Ciepłej (PEC); kierowników i pracowników Zakładów Ciepłowniczych; prezesów i pracowników Zakładów Gazowniczych oraz prezesów, pracowników i ekspertów Zakładów Geotermalnych, na terenie wybranych dziesięciu miast Polski, takich jak: Barlinek, Biała Rawska, Gniezno, Gorlice, Kłodawa, Mszczonów, Pyrzyce, Stargard, Uniejów i Zakopane. W monografii uwzględniono bogatą literaturę przedmiotu, w tym opracowania zwarte, monografie, artykuły naukowe oraz liczne dokumenty, akty prawne zarówno krajowe, jak też Unii Europejskiej oraz Światowej Organizacji Zdrowia – ponad tysiąc pozycji.

Autorka jako cel główny monografii wskazała: „Ukazanie zależności bezpieczeństwa ekologicznego i jakości powietrza od zjawiska ubóstwa energii cieplnej i jego poprawy poprzez zastosowanie geotermalnych źródeł ciepła”. Pani dr Świerszcz w tak postawionym celu w sposób dość ryzykowny zakłada, że zastosowanie źródeł geotermalnych w istotny sposób przyczyni się do redukcji kosztów energii dla gospodarstw domowych. Ponadto przyczyni się do poprawy jakości powietrza. Jednocześnie powstaje poważna wątpliwość na ile geotermia możliwa jest do zastosowania na terenie całego kraju, a jest to w istotny sposób zdeterminowane środowiskowo i geograficznie. Jest to znaczące ograniczenie obiektywne, co nie przekreśla rozwoju geotermii w wielu miejscach w Polsce. Badaniami objęte zostały gospodarstwa domowe (1222 respondentów); pracownicy Jednostek Samorządów Terytorialnych (JST) (50 osób - po 5 osób z dziesięciu wybranych miast, reprezentujących pięć obszarów: bezpieczeństwo ekologiczne, bezpieczeństwo energetyczne, gospodarkę komunalną i zarządzanie nieruchomościami, pomoc społeczną /Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej/ oraz radnych miasta/gminy - Rada Miasta / Gminy); a także dyrektorzy i pracownicy Przedsiębiorstw Energetyki Ciepłej (PEC); kierownicy i pracownicy Zakładów Ciepłowniczych; prezesi i pracownicy Zakładów Gazowniczych oraz prezesi, pracownicy i eksperci Zakładów Geotermalnych wybranych dziesięciu miast Polski, stosujących konwencjonalne źródła ciepła (Barlinek, Biała Rawska, Gniezno, Gorlice, Kłodawa) i źródło geotermalne ciepła (Mszczonów, Pyrzyce, Stargard, Uniejów, Zakopane). Hipoteza główna zakładała, że: Na poprawę obecnego stanu bezpieczeństwa ekologicznego w wymiarze jakości powietrza ma istotny wpływ niwelowanie ubóstwa energii cieplnej za pomocą wykorzystywania geotermalnego źródła ciepła w Polsce. Autorka wykazała się znajomością metod badań społecznych, w tym w naukach o bezpieczeństwie: *studia literaturowe, metoda porównawcza w odniesieniu do sytuacji poszczególnych badanych obiektów (miast), metody*

analizy statystycznej - oparte na wskaźnikach i miernikach, mogących mieć wpływ na zakres i poziom zanieczyszczenia powietrza. Wskaźniki były zastosowane w podziale, na: techniczne, społeczne i ekonomiczne. Wskaźnik techniczny określał ilości produkowanego w mieście ciepła sieciowego i rozkład jego produkcji w ciągu roku oraz informacje o wpływie zmiany źródła ciepła sieciowego na zanieczyszczenie powietrza (były to dane dla miast, które wymieniły swoje konwencjonalne źródła ciepła na źródło geotermalne). Wskaźnikiem społecznym - były informacje o strukturze odbiorców ciepła sieciowego w badanym mieście. Wskaźnikiem ekonomicznym - były ceny ciepła sieciowego w badanym mieście w latach 2025-2019 oraz w latach 2019-2020. Dodatkowo były wykorzystane informacje z dokumentów oficjalnych, tj. taryf dla ciepła obowiązujących w przedsiębiorstwach ciepłowniczych tych miast. Ponadto zastosowano *metodę obserwacji* poprzez fizyczny (bezpośredni) pomiar jakości powietrza (emisji zanieczyszczenia powietrza) w wybranych miastach Polski wyżej wymienionych, za pomocą automatycznego urządzenia pomiarowego (miernika) firmy Atut. *Metoda* CAPI (Computer Assisted Personal Interview) – poprzez przeprowadzenie *pogłębionego wywiadu*, wspomaganego komputerowo, wśród respondentów, tj. pracowników Jednostek Samorządu Terytorialnego. *Metoda* PAPI (Paper and Pencil Interview) – poprzez *przeprowadzenie bezpośredniego wywiadu ankietowego* wśród respondentów tj. gospodarstw domowych. Autorka dokonała analizy jednozmiennowej zebranych danych z zastosowaniem miar statystycznych (rozkład, średnia arytmetyczna, mediana). Dokonała również analizy czynnikowej ubóstwa energetycznego wskazując na przyczyny tego zjawiska.

Monografia składa się z pięciu rozdziałów. W pierwszym rozdziale „Istota bezpieczeństwa ekologicznego, źródła i następstwa jego deficytu w wymiarze jakości powietrza” zostały zaprezentowane definicje pojęcia bezpieczeństwa ekologicznego oraz określona jego istota. Następnie dokonano przeglądu europejskich i krajowych norm bezpieczeństwa ekologicznego w odniesieniu do jakości powietrza. Zostały zidentyfikowane źródła zagrożeń dla bezpieczeństwa ekologicznego w zakresie jakości powietrza i ich rodzaje.

W drugim rozdziale „Stan bezpieczeństwa ekologicznego w wymiarze zanieczyszczenia powietrza i jego uwarunkowania, na przykładzie badanych miast Polski” na podstawie badań empirycznych określono zakres i poziom zanieczyszczenia powietrza w wybranych miastach stosujących konwencjonalne źródła ciepła, takich jak: Barlinek, Biała Rawska, Gniezno, Gorlice i Kłodawa oraz w miastach stosujących geotermalne źródło ciepła, takich jak: Mszczonów, Pyrzyce, Stargard, Uniejów i Zakopane. Ponadto Autorka porównała jakości powietrza w badanych miastach stosujących konwencjonalne oraz geotermalne źródła

ciepła, a także określono główne uwarunkowania poziomu zanieczyszczenia powietrza w badanych miastach Polski.

W trzecim rozdziale „Stan ubóstwa energii cieplnej i jego uwarunkowania w badanych miastach Polski”, opierając się na badaniach teoretycznych, zaprezentowano definicje pojęcia ubóstwa energetycznego, Pani dr Świerszcz zaproponowała własną definicję przedmiotową. Natomiast na podstawie badań empirycznych określono wskaźniki ubóstwa energii cieplnej, a następnie pokazano modele strukturalne ubóstwa energii cieplnej z uwzględnieniem zagadnień, takich jak: istota modelowania przyczynowego, wykorzystanie modelowania strukturalnego do analizy przyczynowej ubóstwa energii ciepłej.

W czwartym rozdziale „Programy i instrumenty poprawy bezpieczeństwa ekologicznego w wymiarze jakości powietrza poprzez niwelowanie ubóstwa energii cieplnej, na przykładzie badanych miast Polski” na bazie badań teoretycznych została przeprowadzona analiza programów i instrumentów poprawy bezpieczeństwa ekologicznego proponowanych przez Unię Europejską i Polskę, w tym wpływ tych programów na działania JST oraz gospodarstw domowych.

W piątym rozdziale „Możliwości wykorzystania energii geotermalnej do poprawy bezpieczeństwa ekologicznego w wymiarze jakości powietrza poprzez ograniczenie ubóstwa energii cieplnej, na przykładzie wybranych miast Polski” na podstawie badań teoretycznych została zaprezentowana strategia i programy wykorzystywania energii geotermalnej w Unii Europejskiej i Polsce. Natomiast na podstawie własnych badań empirycznych Autorka określiła poziom zainteresowania wykorzystywaniem energii geotermalnej w Jednostkach Samorządu Terytorialnego oraz w gospodarstwach domowych, a także wskazano na ograniczenia wykorzystania energii geotermalnej w Polsce. W końcowej części rozdziału zaprezentowane zostały przykłady efektywnego wykorzystywania energii geotermalnej do poprawy bezpieczeństwa ekologicznego w wymiarze jakości powietrza poprzez ograniczanie ubóstwa energii cieplnej w Polsce. Zakończenie monografii zawiera podsumowanie badań Autorki - odnosząc się do postawionych celów pracy, sformułowanych pytań badawczych oraz przyjętych hipotez badawczych - oparte na podstawie przeprowadzonych studiów, badań i analiz.

Monografia stanowi ciekawe studium empiryczne, Pani dr Świerszcz wykazała się umiejętnością badań terenowych (co jest najsilniejszą stroną monografii). Z kolei za największą słabość dzieła uważam zredukowanie kwestii ograniczenia ubóstwa energetycznego do propozycji rozwoju energetyki geotermalnej. Na poprawę obecnego stanu bezpieczeństwa ekologicznego w wymiarze jakości powietrza ma istotny wpływ niwelowanie ubóstwa energii

cieplej za pomocą wykorzystywania geotermalnego źródła ciepła w Polsce – to twierdzenie wielokrotnie wypowiedziane przez Autorkę. Doceniam podjęty wysiłek badawczy i determinację w dążeniu do udowodnienia hipotezy. W tym kontekście moja ocena monografii jest pozytywna, chociaż zachęcam Panią dr Świerszcz do poszerzenia spektrum badań nad bezpieczeństwem energetycznym i porzucenia redukcjonistycznego podejścia do badań (w naukach społecznych należy stosować spojrzenie uwzględniające wieloczynnikowość zjawisk społecznych).

3. Informacja o wykazywaniu się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Pani dr Katarzyna Świerszcz wykazała się istotną aktywnością naukową, realizowaną w kilku instytucjach naukowych (Wojskowa Akademia Techniczna w Warszawie – podstawowe miejsce pracy). Ponadto w ramach współpracy, bądź wymiany naukowej Habilitantka aktywnie współpracowała z następującymi jednostkami: Społeczna Akademia Nauk w Warszawie, Collegium Varsoviense w Warszawie, Warszawska Wyższa Szkoła Ekonomiczna, Szkoła Wyższa im. Bogdana Jańskiego w Warszawie, Biuro Badań i Rozwoju PKP S.A. w Warszawie, Narodowy Uniwersytet Militarny im. Wasyla Levskiego w Wieliko Tarnowo w Bułgarii; Generolo Jono Žemaičio Lietuvos Karo Akademija (LKA) w Wilnie, Department of Humanities, na Litwie.

Po uzyskaniu stopnia naukowego doktora Pani dr Świerszcz wykazała się dużą aktywnością publikacyjną. W ramach dorobku naukowego wykazała:

- monografie naukowe samodzielne - 7;
- monografie naukowe współautorskie - 2;
- rozdziały w monografiach naukowych - 44;
- artykuły w czasopismach indeksowanych w bazach Web of Science i Scopus - 16;
- artykuły naukowe na liście Ministra - 33;
- artykuły naukowe (recenzowane) nie znajdujące się na liście Ministra - 7;
- raport projektu badawczo - rozwojowego (recenzowany) „Analiza istniejących uwarunkowań hydrogeologicznych, wietrznych i słonecznych w rejonie planowanej lokalizacji „niskoemisyjnego, inteligentnego i autonomicznego dworca kolejowego – w aspekcie bezpieczeństwa energetycznego”, WAT, Warszawa 2024 - 1;

- raporty z innych prace badawczo – rozwojowych z udziałem: ministerstw, GUS, URE i innych podmiotów - 1;

- raporty z prac ekspercko-analitycznych z udziałem samorządu miast i gmin wiejskich - 8.

Analiza bibliograficzna Habilitantki na dzień składania wniosku:

Liczba publikacji na Web of Science – 10

Liczba cytowań na Web of Science - 14

Indeks Hirscha na Web of Science – 2

Liczba publikacji w SCOPUS – 9

Liczba cytowań w SCOPUS - 8

Indeks Hirscha w SCOPUS – 2

Liczba publikacji w Google Scholar - 72

Liczba cytowań na Google Scholar - 221

Indeks Hirscha na Google Scholar – 8

Liczba publikacji w ResearchGate - 120

Liczba cytowani w ResearchGate – 213

Indeks Hirscha w ResearchGate - 7

Pani dr Katarzyna Świerszcz łącznie wygłosiła 62 referaty na konferencjach naukowych (krajowych i międzynarodowych) m.in.: Światowej Konferencji COP24 w Katowicach; międzynarodowych konferencjach w takich państwach, jak: Chiny, Bułgaria, Estonia, Hiszpania, Islandia, Irlandia, Stany Zjednoczone Ameryki, Węgry i Włochy, a także na konferencjach krajowych. Habilitantka była członkiem komitetów organizacyjnych 9 międzynarodowych konferencji naukowych; członkiem komitetu naukowego 25 międzynarodowych konferencji naukowych (organizowanych w takich krajach, jak: Chiny, Bułgaria, Estonia, Hiszpania, Islandia, Irlandia, Stany Zjednoczone Ameryki, Węgry i Włochy) i członkiem komitetu naukowego 2 krajowych konferencji naukowych.

Udział w projektach międzynarodowych

Pani dr K.Świerszcz uczestniczy w Projekcie Komisji Europejskiej, mającego charakter sektorowego projektu badawczo-rozwojowego, który realizowany jest na zlecenie Parlamentu Europejskiego, jako Europejskie Wspólne Przedsięwzięcie Kolejowe (European Rail Joint Undertaking), skupiające 76 podmiotów europejskich: operatorów kolejowych, producentów pociągów i podzespołów, laboratoria badawcze i technologiczne, a także wybrane placówki

naukowe. Projekt jest realizacją europejskiej polityki zrównoważonego transportu będącego elementem „Europejskiego Zielonego Ładu” a szczególnie z programu „Europa neutralna klimatycznie do 2050 r. W latach 2021-2022 uczestniczyła w negocjacjach dotyczących budowy zespołu projektowego, jak również w opracowaniu Umowy Grantowej na szczeblu krajowym, a potem umowy na szczeblu WAT. Aktualnie uczestniczy w realizacji 11 zadań związanych z opracowaniem autonomicznego, inteligentnego i zeroemisyjnego dworca kolejowego. Okres realizacji I etapu projektu to lata 2022-2026. Realizując ten projekt współpracuję bezpośrednio z Biurem Badań i Rozwoju PKP S.A.

W latach 2020 – 2021 uczestniczyła w projekcie „Zintegrowany Program Rozwoju Społecznej Akademii Nauk” współfinansowanym przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego. Nr projektu POWR.03.05.00-00-z227/17. Czas trwania projektu: od 28.01.2020 r. – 30.06.2021 r.

Udział w projektach krajowych

Projekt Grant Badawczy UGB Nr 906/2019 pt. „Wpływ ubóstwa cieplnego gospodarstw domowych na poziom bezpieczeństwa ekologicznego w wymiarze lokalnym”, finansowany przez PBS z WAT (w kwocie 28 299,90 zł) - realizowany przez Instytut Systemów Bezpieczeństwa i Obronności, Wydziału Logistyki WAT; okres realizacji projektu: 2.01.2019 – 31.12.2019 r.

Grant Badawczy UGB Nr 739/2020 r. pt. „Ubóstwo energii cieplnej jako wyznacznik i miernik poziomu zagrożeń bezpieczeństwa energetycznego i bezpieczeństwa ekologicznego”, finansowany przez PBS z WAT (w kwocie 150 923 zł) - realizowany przez Instytut Bezpieczeństwa i Obronności, Wydziału Bezpieczeństwa, Logistyki i Zarządzania WAT; okres realizacji projektu: 1.04.2020 – 31.12.2020 r.

Udział w innych projektach

Uczestnictwo w projekcie międzynarodowym „Zintegrowany Program Rozwoju Społecznej Akademii Nauk” współfinansowanym przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego. Nr projektu POWR.03.05.00-00-z227/17. Czas trwania projektu: od 28.01.2020 r. – 30.06.2021 r.

Udział w dwóch konkursach projektowych „Innowacje dla SZ RP” w 2017 r., finansowanych przez Ministerstwo Obrony Narodowej. Pierwsza kategoria projektu to

„Koncepcje” – którego efektem było opracowanie projektu „Sieć niezależnych energetycznie i niskoemisyjnych systemów zasilania w energię obiekty infrastruktury garnizonów wojskowych”. Druga kategoria projektu to „Projekty badawczo-rozwojowe” - którego efektem było opracowanie projektu „Badanie skuteczności podgrzewania płyt lotniskowych w warunkach niskich temperatur i obfitych opadów śniegu z wykorzystaniem zasobów geotermalnych”. Oba projekty zakwalifikowały się do finału.

Członkostwo w międzynarodowych i krajowych organizacjach oraz towarzystwach naukowych

Zespół do spraw wsparcia odbiorcy wrażliwego oraz redukcji ubóstwa energetycznego w Polsce, w Ministerstwie Klimatu i Środowiska, od 2021 r.; EU Energy Poverty Observatory - EUEPO (Europejskie Obserwatorium Ubóstwa Energetycznego), od 2018 r.; International Geothermal Association - IGA (Międzynarodowe Stowarzyszenie Geotermalne), Member ID: 48488797, od 2017 r.; Polskie Stowarzyszenie Geotermiczne – PSG, od 2017 r.; Polska Geotermalna Asocjacja – PGA, od 2016 r.; Polskie Towarzystwo Geopolityczne - PTG, od 2014 r.; Polskie Lobby Przemysłowe - PLP, od 2016 r. Polskie Towarzystwo Nauk o Bezpieczeństwie – PTNB, od 2017 r.; Towarzystwo Naukowe „Bezpieczeństwo i Ratownictwo”, od 2019 r.; Międzynarodowa sieć naukowa PUBLONS: WEB OF SCIENCE ResearcherID D-6335-2018; ORCID 0000-0002-1819-6705
<https://publons.com/researcher/1403791/katarzyna-swierszcz>.

Członkostwo w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism

Członek 7 komitetów redakcyjnych międzynarodowych czasopism i konferencji indeksowanych w Web of Science i Scopus, jako międzynarodowy recenzent. Są to: International Conference on Power and Renewable Energy - ICPRE, od 2019 r.; International Multi-Conference on Society, Cybernetics and Informatics - IMSCI, od 2019 r.; SCIREA Journal of Sociology, od 2019 r.; International Business Information Management Association - IBIMA, od 2018 r.; Creativity and Innovation Management - CIM, od 2019 r.; International Journal of Economics, Finance and Management Sciences - JEFMS, od 2018 r.; a także w krajowych czasopismach „Przegląd Nauk o Obronności” – PNO, Instytutu Bezpieczeństwa i Obronności, Wydział Bezpieczeństwa, Logistyki i Zarządzania WAT, od 2017 r. i „Zarządzanie i Edukacja” – ZiE Szkoły Wyższej im. B. Jańskiego w Warszawie. Dla czasopism Habilitantka zrecenzowała 79 artykułów (w tym 33 artykuły dla czasopism międzynarodowych).

Pani dr Świerszcz jest także sekretarzem naukowym czasopisma naukowego „Defense Sciences Review” (Przegląd Nauk o Obronności) Instytutu Bezpieczeństwa i Obronności, Wydział Bezpieczeństwa, Logistyki i Zarządzania WAT, od 1.10.2015 r. Natomiast od 1.02.2003 r. - 30.12.2008 r. Pani K.Świerszcz była sekretarzem naukowym czasopisma naukowego „Zarządzanie i Edukacja” Szkoły Wyższej im. Bogdana Jańskiego w Warszawie.

Odbycie stażu w instytucji naukowej

Habilitantka odbyła staż naukowy w Akademii Sztuki Wojennej, Wydział Bezpieczeństwa Narodowego, w dniach 1.03 - 31.05.2019 r.; nr rej. dokumentu 30/2019 z 6.06.2019 r. Staż naukowy polegał na przeprowadzeniu wykładów na temat bezpieczeństwa ekologicznego w wymiarze jakości powietrza oraz zjawiska ubóstwa energetycznego, a także dokonaniu trzech rodzajów badań naukowych.

4. Informacja o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę lub sztukę.

Działalność dydaktyczna Habilitantki jest powiązana z prowadzonymi badaniami naukowymi. Pani dr Świerszcz trzykrotnie brała udział w programie Staff Mobility For Teaching w ramach ERASMUS+, wyjeżdżając do Bułgarii i na Litwę. Zajęcia dydaktyczne w formie wykładów, ćwiczeń i laboratoriów obejmowały bardzo szeroki katalog przedmiotów (niekiedy nie związanych z dyscypliną nauki o bezpieczeństwie m.in. etyka, etyka biznesu, etyka społecznej odpowiedzialności, filozofia, antropologia, podstawy zarządzania, zarządzanie zasobami ludzkimi, zarządzanie organizacją, zarządzanie wartością klienta, logistyka, marketing personalny, marketing relacji, marketing w procesach logistycznych, public relations w organizacji, organizacja i zarządzanie, centra logistyczne, zarządzanie projektami, biznesplan, konkurencyjność w logistyce, zarządzanie ryzykiem usług logistycznych, zarządzanie wartością klienta. Część zajęć takich jak: pozamilitarne przygotowania obronne, system obronności i bezpieczeństwa państwa, etyczne aspekty wojny i pokoju, etyka w życiu publicznym, etyka zawodowa w administracji publicznej, logistyka kryzysowa, logistyka w obronności, logistyka w systemie obronności, prakseologia kierowania obronnością, gra decyzyjna, gry decyzyjne w zarządzaniu kryzysowym, gry decyzyjne i zarządzanie ryzykiem są ściśle związane z uprawianą dyscypliną naukową. Z punktu widzenia rozwoju naukowo-zawodowego wskazane jest aby prowadzone zajęcia korespondowały z dorobkiem.

Habilitantka brała czynny udział w promowaniu prac licencjackich i magisterskich (łącznie 158) oraz wystąpiła w charakterze promotora pomocniczego (dwukrotnie) w WAT oraz w Uniwersytecie w Siedlcach.

Pani dr Świerszcz aktywnie współpracuje z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z administracją samorządową (w ramach prowadzonej działalności badawczej), z administracją centralną i przedsiębiorstwami w ramach działalności eksperckiej.

Otrzymane nagrody i wyróżnienia

Odnaczenie Srebrnym Medalem za Zasługi dla Obronności Kraju, WAT, 13.08.2024 r.

Dyplom za wsparcie merytoryczne i opiekę naukową nad pracą dyplomową Pana Michała Klujewskiego pt. „Cywilizacyjne zderzenia kultur a teatr wojennych działań Federacji Rosyjskiej na Ukrainie”, nagrodzonej wyróżnieniem w Konkursie o nagrodę Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego za najlepszą pracę dyplomową studentów Wojskowej Akademii Technicznej, otrzymanej od Szefa SKW płk Macieja Szpanowskiego. – Warszawa 2023 r.

Wyróżnienie w konkursie o Nagrodę Rektora w kategorii osiągnięcie naukowe - za dokonania badawcze w obszarze bezpieczeństwa energetycznego i bezpieczeństwa ekologicznego zebrane i podsumowane w monografii pt. „Stan bezpieczeństwa energii cieplnej w Polsce na tle Europy”, WAT, Warszawa 2021. – Warszawa 2022 r.

Odnaczenie „Brązowym Krzyżem Zasługi” od Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Pana Andrzeja Dudy, postanowieniem z dnia 16 listopada 2021 r.; Legitymacja nr 454-2021-44.

Stypendium Rektorskie za wyniki w pracy naukowej w 2019 r. przyznane przez gen. bryg. prof. dr hab. inż. Tadeusza Szczurka – Rektora WAT. - 4.06.2020 r.

Nagroda za osiągnięcia naukowe z okazji 5-lecia Wydziału Logistyki i 5-lecia Instytutu Logistyki i 20-lecia Centrum Certyfikacji Jakości. Nagroda przyznana przez Dziekana Wydziału Logistyki płk dr hab. inż. Szymona Mitkova, prof. WAT – 14.06.2019

Konkluzja

Odnosząc się do dorobku naukowego Pani dr Katarzyny Świerszcz, w tym zwłaszcza monografii wskazanej jako osiągnięcie naukowe w rozumieniu Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, zwłaszcza art. 219 ust. 1 pkt. 2 (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.), stwierdzam, iż Habilitantka opanowała w wystarczającym zakresie podstawy teoretyczne dyscypliny, wykazała się umiejętnością autorskiego podejścia do badań, tym samym poszerzyła wiedzę w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie, wnosząc wkład w jej rozwój.

Monografia jest efektem i podsumowaniem licznych i rozległych badań terenowych Habilitantki. Zebrany materiał może być użyteczny w formułowaniu lokalnych polityk bezpieczeństwa energetycznego. Działalność dydaktyczną, popularyzatorską oceniam pozytywnie. Wskaźniki bibliometryczne świadczą o upowszechnieniu dorobku Habilitantki. Tym samym wnoszę o dopuszczenie Pani dr Katarzyny Świerszcz do kolokwium habilitacyjnego i dalsze procedowanie.

Marek Leszczyński